

NOU, NOU, NOU DAT IS NOGAL WAT!

Klucht in twee bedrijven

door

JOHAN DOBBELAAR

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NOU, NOU, NOU DAT IS NOGAL WAT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN DOBBELAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2002 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frans - de ongeveer 50 jarige vader

Miep - de vrouw van Frans

Marleen - de oudste dochter

Hoofdagent Versluys - agent van politie

Hans de Zeeuw - bankovervaller

Carolien - jongste dochter van Frans en Miep

Frits - vriend van Marleen

Piet - vriend van Carolien

Greta - oudere zus van Miep

BENODIGDHEDEN:

Kast waar iemand in kan staan

Koffers/tassen

Ondergoed/pyjama's

Volle en lege bierflesjes

Volle en halflege jeneverfles

Volle en halflege advocaatfles

Libelle (*damesblad*)

Panty

2 pistolen

rugzak

politie-uniform

portemonnee

longdrink-glazen

fles seven up

volle augurkenpot/lege augurkenpot

pak biotex

blik soep

pak zout

pakketje waarin lekkerbekjes kunnen zitten

theezakje

bril voor Greta
borrelglasjes
theelepels
groot mes
teddybeer
kussen

DECOR:

Op het toneel staat een eettafel met minimaal 4 stoelen. Ook een tweezitsbankje. Zo mogelijk zijn er twee deuren.

EERSTE BEDRIJF

(Frans en Miep komen met hun koffers in de hand binnen)

MIEP: *(kijkt blijmoedig naar buiten - naar het publiek)* Hèhè, daar heb ik nu weer een heel jaar naar uitgekeken; lekker een hele week vakantie!

FRANS: *(niet bepaald enthousiast)* Ja, wat een feest, zeg!

MIEP: Gezelligerd! Ga je weer meteen lopen mopperen; 't is vakantie!

FRANS: Ja, dat is 't 'm nu net; vakantie! We zijn nu zevenentwintig jaar getrouwd, wonen zevenentwintig jaar in de Rozemarijnstraat in Zaamslag en we gaan al zevenentwintig jaar in Groede op vakantie; altijd in hetzelfde huisje om tegen dezelfde dijk aan te kijken en volgens mij staan er nog altijd dezelfde meubels ook.

MIEP: En jij bent na zevenentwintig jaar ook nog altijd dezelfde gezellige man! *(even stil)* Maar uh... Wat wil je dan?

FRANS: Nou, ik zou wel graag eens naar de Riviera gaan of naar Italië.

MIEP: Naar Italië, toe maar... Wat zou dat wel niet kosten?

FRANS: Och, een paar duizend euro...

MIEP: Verschrikkelijk!! En ze spreken er alleen maar buitenlands.

FRANS: Ja, hier niet dan? Je hoort hier een hele week alleen maar Duits spreken. Als je op een terrasje betaalt, zeggen ze: Danke schön! En trouwens: Kun jij een Bressiaander verstaan?

MIEP: Nou ja, hoe dan ook Frans: we zijn nu hier en we gaan niet naar Italië. Kom, laten we de koffers maar uitpakken. Ondergoed en pyjama's naar boven en...

FRANS: ...de rest kan in deze kast...

MIEP: O, je wist het al?

FRANS: Ja, gek hè, na zevenentwintig jaar. *(ze pakken de koffers uit; Miep brengt pyjama's en ondergoed weg; Frans doet alles een beetje onverschillig in de kast. En moppert daar een beetje bij)*

MIEP: *(komt terug. Kijkt verbaasd naar Frans)* Wat sta je daar nou als Jan Jurk? Zullen we dan nu maar even naar het dorp gaan om wat boodschappen te doen.

FRANS: Boodschappen? Je hebt heel de C1000 al leeggekocht?

MIEP: *(boos)* Hè, Frans, hou nu eens op; Ik koop al zevenentwintig jaar de C1000 leeg en dan ga ik altijd nog even hier een paar boodschappen doen. Dat moet je nu maar eens accepteren.

FRANS: *(zoekt even naar een antwoord)* En ik mopper daar al zevenentwintig jaar over en dat moet je dan ook maar accepteren.

MIEP: En vanavond wou ik lekkerbekjes eten.

FRANS: Dat wist ik al.

AGENT VERSLUYS: *(op)* Goedemorgen! Ik ben maar binnengelopen, want de bel deed het niet!

FRANS: Ja, dat is al een poosje... Ongeveer uh...

MIEP: Frans! Nu weten we het wel. Kom toch binnen, agent.

VERSLUYS: Ahum, HOOFDagent Versluys!

MIEP: O sorry hoor, hoofdagent; wilt u misschien zitten.

VERSLUYS: Graag. *(gaat zitten)* Ik kom hier voor de volgende kwestie; Hedenmorgen is in Sluis de bank overvallen; een hele toestand natuurlijk, dat begrijpt u wel. En men heeft de dader een heel eind kunnen volgen. Een eindje verderop is een maïsveld...

FRANS: Ja, dat is er ook al zevenentwintig jaar!

VERSLUYS: *(kijkt even niet-begrijpend naar Frans en gaat dan verder)* Enfin, bij dat maïsveld in de buurt is de dader dus nog gesignaleerd, ongeveer een uur geleden en sindsdien is hij spoorloos. Ik wilde u maar even waarschuwen; doe de deuren goed op slot, hou de ramen dicht et cetera...

MIEP: De ramen dicht, met dit weer?

VERSLUYS: Ja mevrouwetje, het zou anders wel eens een heel vervelende vakantie kunnen worden. Goed, *(staat op)* ik heb mijn plicht gedaan; u bent gewaarschuwd. Waarschijnlijk hebben we die boef binnen een paar uur te pakken...

FRANS: *(spottend)* Ja, de politie kennende... *(trekt veelbetekenend gezicht)*

MIEP: Frans toch!

FRANS: Uh, zeg agent...

VERSLUYS: HOOFDagent!

FRANS: Ja, dat bedoel ik... Hoe groot was de buit eigenlijk bij die overval?

VERSLUYS: Acht en een half, mijnheertje; achteneenhalf!

FRANS: Goede grutten! Achteneenhalf! Sjonge, daar kun je nog eens voor door de maïs kruipen!

VERSLUYS: Nou mijnheertje, eerlijk duurt het langst, zeg ik altijd maar. Goedemorgen saam. *(af)*

FRANS: Ja, inderdaad; eerlijk duurt het langst; voor je op een eerlijke manier acht en half miljoen bij elkaar hebt; dat duurt verschrikkelijk lang!

MIEP: Nou, denk daar maar niet teveel meer aan, ga maar mee om die lekkerbekjes. *(willen samen gaan, als Marleen binnenkomt)*

MARLEEN: HalllOOOOOO!

FRANS: Och gotte!

MIEP: Kijk, daar hebben we onze Marleen, jij bent vroeg; ik had je nog niet verwacht!

MARLEEN: Nee, maar Frits moest voor zijn werk in Nieuwvliet zijn, dus heeft hij me meteen maar even afgezet.

FRANS: Nee toch; bedoel je daarmee te zeggen dat die lapzwans van Van Drongelen ook naar hier komt?

MIEP: Frans, Marleen d'r verloofde is een heel aardige jongen hoor.

MARLEEN: Nou ja, moeder; als ik hem maar aardig vind.

FRANS: Ja, dan is er tenminste iemand die hem aardig vindt.

MARLEEN: Aardig of niet, vader; hij komt toch.

MIEP: Nou Frans, nu zijn we weg, anders hebben we vanavond nog geen eten!

MARLEEN: Dan pas ik wel even op de boel! Joehoe! *(Miep en Frans af)*

MIEP: Joehoe!

MARLEEN: Zo, wat een rust als die ouwe mopperpot weg is. Soms heb ik wel eens met moeder te doen; hoe lang is ze nu al getrouwd met die ouwe zeurkous? Nou ja. Ik denk dat ik de Libelle maar eens ga lezen, dat truttenblaadje, zegt vader altijd. *(gaat zitten lezen. Hans op, hijgend, pistool in de hand, nylonkous over het hoofd. Marleen zit met haar rug naar hem toe te lezen. Ze denkt dat vader terug binnengekomen is)* Wat ben je vergeten vader, je portemonnee?

HANS: Ahum! *(Marleen kijkt achter zich en schrikt verschrikkelijk)* Sssshhht! Straks hoort iemand het nog!

MARLEEN: Ja, mag ik alsjeblijft schrikken als er iemand met een nylonkous over zijn hoofd en met een pistool achter me staat? Als dit een grapje is, Frits van Drongelen!!

HANS: Je hebt het mis, jongedame; ik ben geen Frits van Drongelen. Ik ben een uh crimineel!

MARLEEN: Goh, laat ik nu even gedacht hebben dat je van het Leger des Heils was.

HANS: Huh?

MARLEEN: Laat maar zitten; hoe moet het nu verder?

HANS: Ja, dat weet ik ook nog eventjes niet. De politie zit me met man en macht op de hielen. Ik ga je gijzelen; dan kan ik een aftocht afdwingen naar Brazilië of zo...

MARLEEN: Ooo! Brazilië! Bestaat er een kans dat ik mee zou mogen?

HANS: *(denkt even na)* Dat is eigenlijk niet gebruikelijk in gijzelingszaken.

MARLEEN: Hè, nu maak ik eens een kans om in een ver land te

komen.

HANS: Nou, even geen gezeur meer, jij gaat daar zitten en ik hier en ik hou je onder schot.

MARLEEN: O? *(Marleen gaat aan de andere kant van de tafel zitten en Hans op de stoel waar Marleen eerst zat, met zijn rug naar de deur. Hij richt zijn pistool op Marleen)* Moet dat nou echt; dat pistool zo?

HANS: Ja hoor eens even; IK ben hier de crimineel en JIJ bent het slachtoffer, dus moet je doen wat ik zeg.

MARLEEN: O? Nou, crimineel; je zit eigenlijk wel verkeerd.

HANS: Hoezo?

MARLEEN: Als er nu iemand binnenkomt, zie je het niet. Eigenlijk moet ik daar zitten.

HANS: *(denkt even na)* Opstaan; jij hier zitten en ik daar. *(ruilen van plaats)*

MARLEEN: Dat is beter, hè? En waar wachten we nu op?

HANS: Op de politie natuurlijk. Als ze merken dat ik een gijzelaar heb, zullen ze wel een vrije aftocht voor me moeten regelen.

MARLEEN: Vraag dan om een vliegtuig via Brussel, da's korter dan naar Schiphol.

HANS: *(denkt na)* Ja, dat is misschien wel waar!

MARLEEN: Maar wanneer komt die politie eigenlijk. Ik heb helemaal geen politie gezien hier in de buurt. Als dat nog lang duurt, dan komen mijn vader en moeder thuis. En mijn vader, die wil jij niet leren kennen hoor. Dat is zo'n sacherijnige vent.

HANS: O?

MARLEEN: Wil je iets drinken?

HANS: Ja, graag, want je krijgt me toch een rotsmaak in je mond van die panty op je kop.

MARLEEN: Die panty zul je dan wel van je hoofd af moeten doen, anders kun je niks drinken.

HANS: Ja, maar dat kan niet; dan kun je een beschrijving van me geven.

MARLEEN: Denk je nu echt dat ik niet weet wie je bent?

HANS: Ken je me dan?

MARLEEN: Jij bent Hans de Zeeuw uit Biervliet; we hebben samen op de mavo gezeten.

HANS: O? Ja, dat klopt. Maar je bent wel behoorlijk buiten de deur gaan praten!

MARLEEN: Ja, ik studeer ook al jaren in Amsterdam. Doe nu maar vlug dat gekke ding van je kop, dan kun je drinken. Wat wil je drinken?

HANS: Nou, doe mij maar een biertje. *(trekt kous af)*

MARLEEN: We hebben nog wel eens gedanst op een schoolfuijfe, weet je nog?

HANS: O, was jij dat?

MARLEEN: Ja, wist je dat niet meer dan?

HANS: Nou, het was altijd zo donker op die fufjes; soms ging je maar een beetje op 't gevoel af hè. *(lacht)*

MARLEEN: Ja, nu weet ik helemaal zeker dat jij het was.

HANS: Ja, dat was wel leuk, ja.

MARLEEN: En nu zit jij me met een pistool te bedreigen...

HANS: Ja, je moet dat eigenlijk meer als formaliteit zien. Ik meen het natuurlijk niet echt. De politie moet er van onder de indruk zijn. Daar gaat het om.

MARLEEN: Nou, doe het dan nu maar even weg. Als de politie komt, geef ik je wel een seintje, dan drink je je bier op, zet je je kous weer op je hoofd en richt je je pistool weer op me, goed?

HANS: Oké dan. *(neemt bier van haar aan en drinkt)*

MARLEEN: Vertel me nu eens Hans, wat heb je gedaan?

HANS: Huh? O, een bank overvallen.

MARLEEN: Och nee toch; waarom doe je nu zoiets?

HANS: Ja, je moet toch iets. Ik ben jarenlang ambtenaar bij de belasting geweest en nu wou ik eens iets anders; een beetje meer uitdaging, snap je.

MARLEEN: En Was dit je eerste overval?

HANS: Ja.

MARLEEN: En, beviel 't je?

HANS: Nou...

MARLEEN: Er zijn toch geen doden gevallen?

HANS: Nee, hoe kom je daar nou toch bij?

MARLEEN: Omdat je zo met dat pistool liep te zwaaien?

HANS: O dat? Welnee, dat is niet eens geladen!

MARLEEN: O, dat is een hele opluchting!

HANS: Maar het verliep niet allemaal vlekkeloos; ik reed daar weg in mijn vluchtauto; kwam ik hier onder Groede zonder benzine te staan. Straks vinden ze mijn auto en gaan ze hier zoeken.

MARLEEN: Dan heb ik een beter idee; je neemt geen gijzelaars, maar je verbergt je hier net zo lang tot het een beetje vergeten is en dan kom je op een dag vermomd naar buiten.

HANS: Ja ja.

MARLEEN: Je verstopt je straks in die kast als de politie komt, of als mijn vader en moeder terug komen.

HANS: En als je vader en moeder nou eens iets nodig hebben uit die

kast?

MARLEEN: Dat zal ik wel zien te voorkomen.

HANS: Misschien is 't wel een goed idee, want Brazilië, dat is zo warm, en ik kan niet goed tegen de warmte.

MARLEEN: Nou, zie je wel. Dan doen we het dus zo. Ga er maar meteen in, want ik hoor iemand komen. *(Marleen duwt Hans in de kast)*

HANS: *(steekt hoofd weer uit de kast)* Zeg uh, Marleen; ik vond je toen op de mavo altijd wel een leukje!

MARLEEN: O? Toen op de mavo?

HANS: Ja, en uh, nog wel.

MARLEEN: *(lacht een beetje verlegen)* Maar ik ben verloofd hoor.

HANS: O? Dat maakt toch niets uit.

MARLEEN: Toe, kruip nu maar in de kast. *(Hans terug in de kast)*

CAROLIEN: *(op)* Zo, ben jij er al?

MARLEEN: Ja, Frits heeft me afgezet. Hoe ben jij hier gekomen, met je eigen autootje?

CAROLIEN: Ja, ik moest nog een paar uur werken. Waar zijn vader en moeder?

MARLEEN: Wat boodschapjes doen.

CAROLIEN: O, lekkerbekjes zeker?

MARLEEN: Zeg, komt die rare Piet van Driel ook weer een hele week achter je aan lopen, net als de afgelopen zeven jaar? Hahaha.

CAROLIEN: Je moet niet zo spotten met Piet, hij is gewoon een beetje langzaam.

MARLEEN: Langzaam? Hij loopt al zeven jaar achter je aan en hij durft nog nauwelijks je voornaam uit te spreken!

CAROLIEN: Dat komt heus wel goed.

MARLEEN: Ja, als je maar tijd van leven hebt!

CAROLIEN: Ik ga eerst eens wat te drinken pakken, want ik heb me toch een dorst.

MARLEEN: *(schrikt en staat op; loopt naar de kast)* Nee, ga maar zitten, dan zal ik dat wel voor je doen.

CAROLIEN: Jij bent ineens behulpzaam.

MARLEEN: Ach, ik heb toch immers maar één zusje. Wat wou je drinken?

CAROLIEN: Doe maar een glaasje seven up.

MARLEEN: Welja, doe maar eens gek; 't is vakantie! *(doet kast open en trekt gezichten naar Hans terwijl ze fles en glas pakt, doet kast weer dicht)*

CAROLIEN: Zeg, waarom ligt er hier een afgeknipte panty?

MARLEEN: Uuuhh. Ja, dat is ook gek hè? *(lacht zenuwachtig)*

CAROLIEN: Ik wist niet dat jij wel eens zulke panty's droeg?

MARLEEN: Nou, alleen in de vakantie.

CAROLIEN: Maar dat is toch hartstikke warm!

MARLEEN: Ja, daarom heb ik er ook een stuk afgeknipt!

CAROLIEN: O, op die manier? (*snapt het niet*)

MARLEEN: Nou, hier is je seven up; drink nu maar!

CAROLIEN: Zeg, heb je ook al gehoord dat de bank in Sluis overvallen is?

MARLEEN: Ja, dat heb ik net gehoord op de radio; de dader is nog niet gevonden zeiden ze.

CAROLIEN: Nee, maar dat zal niet lang meer duren.

MARLEEN: Waarom niet?

CAROLIEN: Zo gaat dat meestal. Trouwens, ze hebben zijn auto hier in de buurt gevonden, hij zal hier wel ergens rondsluipen. Straks staat hij hier voor de deur. (*lacht*)

MARLEEN: Wat valt daar om te lachen?

CAROLIEN: O, sorry hoor.

MARLEEN: Zeg, Carolien, even wat anders: Kun jij je vroeger van de mavo Hans de Zeeuw nog herinneren?

CAROLIEN: (*denkt na*) Uuh, ja... Dat was toch die waar jij altijd helemaal gek op was?

MARLEEN: (*schrikt*) Sssshhhht!

CAROLIEN: Waarom mag ik dat niet hardop zeggen, er is hier toch niemand?

MARLEEN: Nee, maar ik bedoel eigenlijk dat dat helemaal niet waar is.

CAROLIEN: Nee, je kunt me nog meer vertellen; je kon nooit over wat anders praten. Je hebt zelfs zijn kammetje toen gestolen en dat heeft jaren boven je bed gehangen, tot je Frits leerde kennen.

MARLEEN: Jajajaja, het is wel genoeg zo, met al die vreselijke leugens.

CAROLIEN: Dat zijn helemaal geen leugens!! Ik weet het gewoon zeker en jij ook! Maar waarom begin je daar eigenlijk over? Heb je die ontmoet of zo?

MARLEEN: Welnee, natuurlijk niet. Ik moest zomaar aan hem denken.

CAROLIEN: Ben je er nog altijd gek van? Zorg maar dat Frits er niet achter komt.

MARLEEN: Ik ben er niet meer gek van en dat ben ik trouwens nooit geweest. Zou je niet beter je koffers weg brengen; straks komen vader en moeder en dan staan ze hier nog overhoop.

CAROLIEN: (*staat op en neemt zuchtend haar koffers op. Voor ze*

afgaat lacht ze nog een keer) Ha, Hans de Zeeuw! *(af)*

HANS: *(uit de kast)* Zo, dat was interessant!

MARLEEN: Nou, verbeeld je maar niets. Ik ben verloofd met Frits van Drongelen en wat mijn zus net allemaal zei was onzin. Ze was mis met iemand anders.

HANS: Nee, want ik weet nog dat mijn kammetje toen gestolen was, toen zat ik in de vierde klas.

MARLEEN: Praat toch geen onzin. Ik was nog maar een meisje toen...

HANS: *(onderbreekt haar)* ...en ik een jongetje.

MARLEEN: Zeg, als je nog iets wilt eten, moet je het nu zeggen, want straks komen mijn vader en moeder en dan moet je weer in je kast.

HANS: Nou, ik hoorde je zus net praten over lekkerbekjes, dat lijkt me wel wat.

MARLEEN: Nee, dat kan niet, want die nemen mijn vader en moeder mee. Als zij er zijn, kan jij niet meer eten. Wat staat er allemaal in de kast? Jij moet het weten, want jij hebt er net in gezeten.

HANS: Augurken, tomatenpuree, zout, pot mayonaise, blik soep en een pak biotex.

MARLEEN: Da's een vetpot; lust je augurken?

HANS: Ja, maar uh...

MARLEEN: Nou, dan kun je die in de kast op eten.

HANS: In de kast?

MARLEEN: Ja, want ik hoor weer iemand komen, toe, schiet op.
(Hans snel in de kast)

PIET: *(op. Verlegen)* Uh hallo Marleen; zijn uh ... Zijn jullie weer uh... op vakantie?

MARLEEN: Ja, Piet, en als je 't weten wil; Carolien is er ook. Ze is op haar kamer, haar koffers uitpakken.

PIET: O? *(blijft staan)*

MARLEEN: Nou, ga er dan naar toe.

PIET: Nou nou, dat is nogal wat hè?

MARLEEN: Ben je soms bang dat ze in d'r blote BH staat of zo? Dan moet je even roepen dat je er aan komt, dan schrikken jullie niet van elkaar hè.

PIET: Nou uh, ik uh, ik wacht wel eventjes hier.

MARLEEN: Pak dan een stoel, dan zal ik haar wel even zeggen dat je er bent. *(Marleen naar deur, doet die open en roept)*

CAAAROOOOLIIIIIIEN: JE VRIJER IS *(Piet maakt verlegen een kalmerend gebaar als Marleen terug komt)*

PIET: Nou nou, dat is nogal wat hè.

MARLEEN: Nou, voor wat kom je dan altijd naar Carolien vragen,

Piet? Voor de vrijage toch?

PIET: Nou nou nou nou. (*lacht een beetje verlegen*) Nee, voor uhh, voor uhh, nou ja, je weet wel. (*Marleen blijft hem aankijken. Piet wrijft zich het zweet van het voorhoofd*) Nou nou nou nou.

MARLEEN: En wat gaan jullie samen doen?

PIET: Uuhhh, misschien een eindje kuieren of zo.

MARLEEN: Door de duinen?

PIET: Nou nou nou; dat is nogal wat hè?

MARLEEN: Nou, het zal wel heel spannend worden, daar vertrouw ik wel op. (*kijkt wanhopig*)

CAROLIEN: (*op*) Kijk, daar hebben we Pietje; Dat is lang geleden.

MARLEEN: Ja, hij brandt van verlangen om jou te zien, Carolien.

PIET: Nou nou nou...

CAROLIEN: (*beetje beledigd*) Niet dan?

PIET: Uuhhh, jajajajaja.

MARLEEN: Gaan jullie maar lekker over het paadje kuieren, naar de leiding...

CAROLIEN: Langs de maïs...

PIET: Nee, nee, dat kunnen we beter maar niet doen.

MARLEEN: Je wilt niet met haar in de duinen, je wilt niet met haar in de maïs; hoe zit het nu eigenlijk?

PIET: Nou, ik wil wel met haar in de maïs, maar...

CAROLIEN: O ja? Piet, echt?

PIET: Nou, nou, nou; dat is nogal wat. Maar uh, in die maïs zit waarschijnlijk die bankovervaller. Dus dat is gevaarlijk.

MARLEEN: Welnee! Die zit heel ergens anders.

CAROLIEN: Hoe weet jij dat?

MARLEEN: Dat snapt toch iedereen; bankovervallers zitten niet in de maïs. Die zit al lang in Brazilië of zo.

PIET: We kunnen maar beter over de dijk lopen of zo...

MARLEEN: Of romantisch over het strand...

PIET: Dan zitten je sokken helemaal onder 't zand; dat is ook niks. (*Frans en Miep. Zij heeft lekkerbekjes in krant en legt die op tafel*)

MIEP: Kijk eens aan; Piet is er ook.

FRANS: Ja, die is er toch ieder jaar...

MIEP: En Carolien is er ook.

MARLEEN: En ze gaan samen lekker over de zeedijk lopen...

PIET: Nou nou, daar zit nogal veel wind hoor.

CAROLIEN: Laten we toch maar gaan hoor, Piet, dan kan Marleen lekker aan Hans de Zeeuw denken.

MIEP: Hans de Zeeuw? Wie is dat nu weer?

MARLEEN: Maak je geen zorgen, moeder; Carolien maakt een

grapje.

CAROLIEN: Joehoe. *(af met Piet)*

MIEP: Toch geen toestanden hè, Marleen; je bent immers verloofd met Frits en 't zou toch wel een schande zijn...

MARLEEN: Niks aan de hand, moeder. Carolien zegt zo maar gekke dingen!

FRANS: Nou, veel beroerder dan die Van Drongelen kan het niet zijn!

MIEP: *(kijkt op haar horloge)* O, is 't al zo laat? Straks komt Greta.

FRANS: Wat zeg je? GRETA??

MIEP: Ja hihi, dat was ik vergeten te zeggen; mijn zuster Greta komt ook een paar dagen langs.

FRANS: Nee toch, komt die oude Clivia ook nog; of het allemaal nog niet erg genoeg is!!

MIEP: Zeg, ik heb toch wel augurken meegenomen. Die lust Greta zo graag! *(Hans steekt het lege augurkenpotje naar buiten. Alleen Marleen ziet het en ze schrikt)*

MARLEEN: Nee, die zijn op! *(pakt vlug het potje aan)*

MIEP: *(kijkt naar Marleen met het lege potje)* Marleen! Heb je nu al die augurken opgegeten?

MARLEEN: *(lacht)* Ja, gek hè. Daar had ik zin in.

MIEP: Zeg, wat is dat allemaal... Augurken en dat met die Hans...

FRANS: Het zal toch niet waar zijn zeker; straks ben ik nog opa van een onecht kleinkind!

MARLEEN: Nou ja zeg; ik kan toch wel gewoon zin hebben in augurken zonder in verwachting te zijn. Tante Greta eet al heel haar leven augurken...

FRANS: Ja, en kijk eens hoe ze er van geworden is. Daar wil je toch niet op gaan lijken zeker?

MIEP: Frans!

GRETA: *(op)* Ik sta warempel al tien minuten op die bel te drukken, maar er doet niemand open. Gastvrije boel is dat hier!

MIEP: O, Greta, sorry hoor. De bel doet het niet. Kom binnen en ga zitten. Geef je koffer maar aan mij. *(pakt koffer van Greta en geeft die meteen in Frans zijn handen; gebaart dat hij die weg moet brengen. Frans kijkt zoals steeds weer verontwaardigd. Frans brengt koffer af)* Kopje thee, Greta?

GRETA: Dat zou me wel smaken ja, na zo'n lange reis in deze uithoek. Hoe kom je er nu toch bij om hier op vakantie te gaan?

FRANS: *(komt net binnen en hoort het)* Nou, Greta, ik ben het nog niet vaak met je eens geweest, maar nu zitten we toch eens op een lijn. Volgend jaar gaan we een weekje naar de Middellandse Zee. *(Miep kijkt verbaasd op)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto